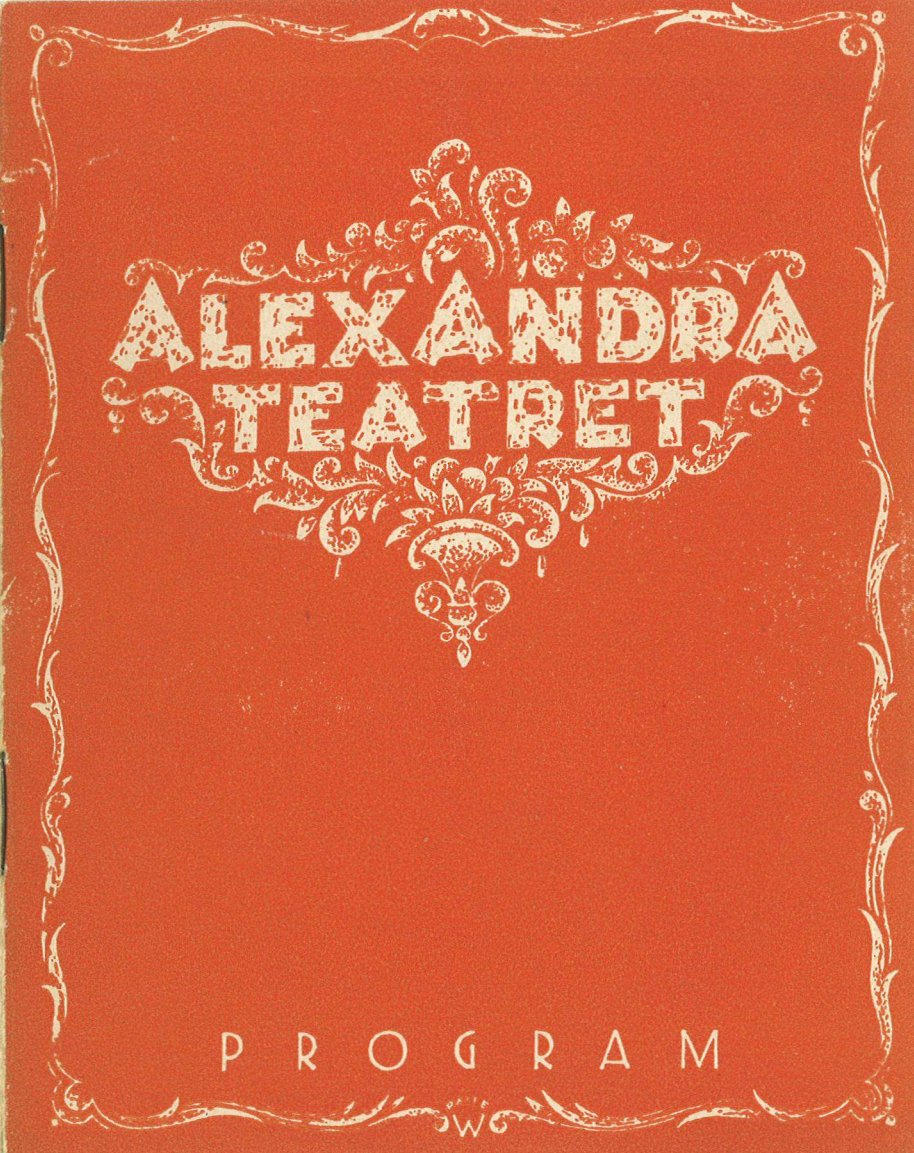

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DANMARKSFILMEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

ALEXANDRA
TEATRET

P R O G R A M

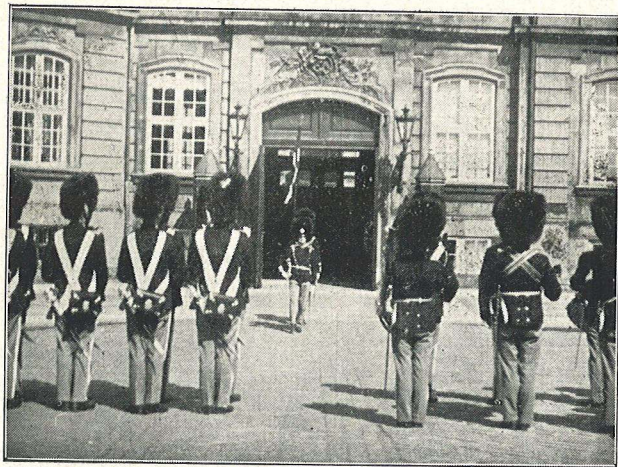
SW

Danmarksfilmen

Optagelser fra Danmarks skønneste Natur,
historiske Egne og interessanteste
Erhvervsgrene

*Der er et yndigt Land,
Det staar med brede Bøge
Nær salten Østerstrand,
Det bugter sig i Bakke, Dal,
Det hedder gamle Danmark,
Og det er Frejas Sal!*

Danmarksfilmen.

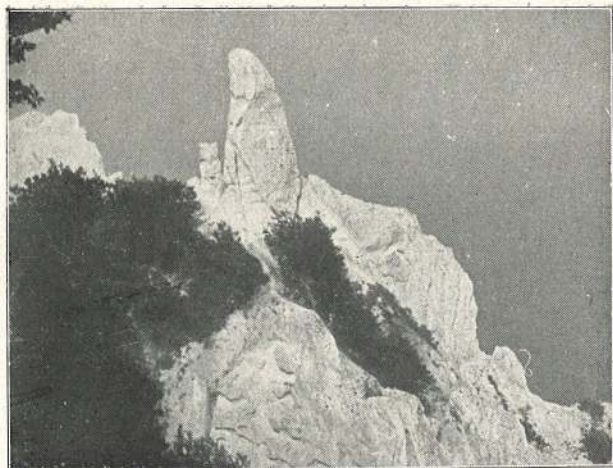
Digtere har besunget vort Lands Skønhed, lige fra de i Arilds Tid møjsommeligt ristede deres Runer, — Malere har forsøgt at skildre dansk Natur og dansk Historie, lige fra de arbejdede deres primitive Billeder ind i Granitblokkene ved Hjælp af gnistrende Flint, — og nu er vort Fædreland kommet paa Film! — —

Det danske Udenrigsministerium og Turistfor-

eningen, der anvender Film som et Led i sit Oplysningsarbejde i Udlandet, tog Initiativet til at skabe et samlet Billedværk, der kunde fortælle Udlandet om dansk Natur, dansk Kultur og Folkeliv og dansk Erhvervsliv. Ved et Samarbejde med de danske Erhverv blev der nedsat en Komité til Planens Virkeliggørelse, og Resultatet foreligger altsaa nu i Form af *Danmarksfilmen*.

— — Danmark er, trafikmæssigt set, et Transitland, — fra Kontinentet drager Trækfuglene over Danmark mod Sverige og Norge, — og i brede Strømme glider Trafiken fra Nord mod Syd over Danskens Vej til Ros og Magt, — det sortladne Hav, som pløjes af bredstævnedede, mavesvære Færger, hvis Dækskinner passer sammen med de Jernlænker, som binder de danske Byer sammen!

Ad Skinnevejen gaar vi paa Turné i vort Fædreland, — vi passerer de gamle Kæmpehøje, som stumt fortæller om Tider, der forlængst er storknæet under Civilisationens Signet, — vi ser *Frederiksborg Slot*, det danske Versailles, som gemmer uvurderlige Minde fra Tider, der raslede af Silke og Pergament, — vi naar Sundets Perle, — *Kronborg Slot*, hvor engang de stenvæbnede Blider sang deres Pengeafpresninger ud mod de Hansa- og Hollænderskuder, som stod Sundet ind paa Vej til Hafnia, Sverige og Balti-

kum. Engang stod Shakespeare her og drømte sin Myte om Prinsen af Danmark, — nu søndres Idyllen af Hammerslag fra et flittigt Skibsværft eller fra den travle Jernbane. — —

Roskilde, — det gamle Bispesæde med den smukke Domkirkes himmelstræbende Spir over hedengangne danske Monarker, — *Stevns Klint*, hvor Højerup gamle Kirke ligger og venter resigneret paa den Dag eller Nat, da Havet skal favne dens hvide Mure, og hvor Klintekongen og hans letklædte Elverpiger endnu driver deres natlige Spil til Akkom-

pagnement af de Radiobølger, som synger gennem det moderne Danmarks Nat. — —

— *Møen*, hvis Klinter den Dag i Dag forenes med Østersøens Bølger i et snehvidt, brusende Kniplinge-Organie. — Herfra sætter vi Kursen mod Øst og havner paa *Bornholm*, den stædige Granit-Ø, som i Aartusinder har trodset Østens og Vestens Storm-Dæmoner, og som med sine snurrige, gamle Byer, sine Rundkirker og sine Klipper er et lille Stykke Danmark ganske for sig selv. —

— *Filmen*, hvis Projektør er Nutidens magiske Lam-

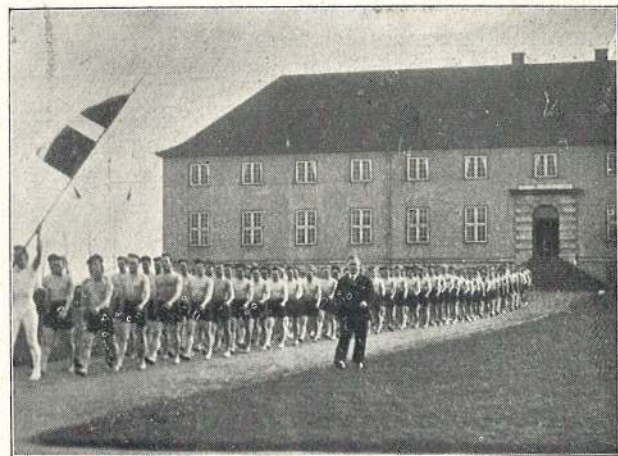
pe, kender ingen Afstande, — ingen Grænser, saa i et Nu staar vi paa Fyn, i *Odense*, grebet af Andagt ved at se det fattige Hus, hvor Danmarks Hans Christian fødtes, og hvor Barndommen fældede sine Eventyrlængsler og Drømme dybt i hans Sind, saa han en Dag kunde lukke op for alle sine Eventyrskikkelser og lade dem marchere ud over hele Verden og erobre ham Verdensberømmelsen!

Fyn er en frugtbar Ø, — de rige Jorders Ø, — dette har sikkert ikke været uden Betydning for den danske Adel, som i en Tid, hvor Adelsvældet dominerede, lagde sine store Gaarde og stolte Slotte netop her midt i den danske Pandekage.

Over det skønne *Svendborgsund* sejler vi, og da vi øjner Als og Slesvig, gaar vi i Land for et Øjeblik at dvæle ved *Dybbøl Mølle*. Gennem Vinden, søn synger i Vingeparrets Sejldug, nynner de Slægter, der sover deres evige Søvn i den Jord, som de levede og døde for at bevare for Danmark. — —

Længere nordpaa finder vi *Ribe*, Danmarks ældste By, det gamle Bispesæde, som Tiden ganske er løbet fra, men som har sendt en Mængde af sine Sønner ud i Tidens Jag, — Mænd, som har fattet Tempoet og har gjort deres Indsats i dansk Virke saa godt som nogen.

— *Vejle*, — maaske Danmarks yppigste og smuk-

keste Natur. — *Aarhus*, Jyllands Hovedstad, Danmarks næststørste By. — *Viborg*, igen et gammelt Bispesæde. — *Rebild Bakker*, hvor Verdens ældste Flag løfter sit hvide Kors Side om Side med den ny Verdens »Stars and Stripes«. — *Skagen*, Danmarks nordligste By, — Redningsbaaden gaar ud, akkurat som da Drachmann og Lars Kruse pløjede Sandet deroppe.

Og med alle disse danske Minder, — med al denne skønne Natur som Baggrund har det danske Folk skabt sig en *Industri*, — endnu synger Dan-

marks Troubadurer, men deres Kvad er omsat i Rytmen fra klaprende Maskiner, fra snurrende Hjul og fra stampende Motorcylindre, — endnu findes der Guld i den danske Muld, — hver Sommer høstes den af Verdens dygtigste Landmænd, — og daglig smælder Korsbanneret over de syv Have, — fra Diesel- og Dampskibe, som bærer danske Landbrugsprodukter ud i Verden, eller som bringer oversøiske Produkter hjem fra Ø. K.s Plantager ude i Østen, — — Foder til den danske Industri, — Føde til Tusinder Munde, Arbejde til Tusinder af Hænder. — — —

Danmark, — vort Fædreland, som det saa ud for Aartusinder siden, — som det ser ud i Dag efter Lidelser og Glæder, — Sorger og Savn, — Danmark, som Danske altid vil elske det! — —

